

ההר הוליד עכבר בתוך בקבוק-חלב

בין מקור המוצרים שקנתה המועצה בי- יוקר, לבין המקור שסיפק מוצרים לטור- ביהו אישיות, והאם היו המחירים זהים. אלו הן שאלות כבדות-מישקל, הנוגעות להוצאה של מאות מיליוני דולרים מכספי המדינה משך שנים.

במקום לעסוק בדברים התמוהים וה- חמורים, עלתה המיטרה על מוקש עת

מילחמת הפירסומים בטלוויזיה ובעיתונות סביב פרשת גיזבר מועצת-החלב, יצחק טוביהו, מביאה למסקנה עגור- לה אחת: המיטרה הוב לא הצליחה לחמק שחיתות רצינית. היא מוצאה את החורים, אבל לא את גבינת המושחתים. חקירת המיטרה נפתחה, כאשר קיב- לה את מימצאי החקירה של מישרד "מו- דיעין-אזרחי" ממנו ביקש, בנק המיזרחי" לחקור את עסקיו הפרטיים של טוביהו. מימוצאים אלה נמסרו גם למועצת-החלב, גרמו להחלפת מנכ"ל המועצה, שלמה גל, באמנון זיל.

"בנק המיזרחי" הזמין חקירה על טובי- יהו, כאשר ביקש זה מן הבנק לממן לו עסקים פרטיים של יבוא אבקת-חלב, עיבודן לגבינות, וייצואן לאיראן. טוביהו הקים לשם כך הברה פרטית, שניסתה לעשות מה שעושה מועצת-החלב, וזאת כאשר הוא משמש כגיזבר המועצה. סתי- רה זו הדליקה אור אדום ב"בנק המיז- רחי", שהזמין את החקירה האמורה. וזו גרמה לכל הפרשה.

המיטרה היתה צריכה לחקור את השפעת עסקיו הפרטיים של טוביהו על דרך ייחול המועצה. כך, למשל, מזה שנים מנעה מועצת-החלב יבוא אבקת-חלב ו- מוצרים מקבילים מאמריקה הדרומית, יבאה אבקה וחמאה רק מארצות אירן- פה, באמצעות סוכנים מסויימים מאד. עמדה זו תמוהה, בעיקר נוכח העובדה שמחירי מוצרי-החלב מאמריקה הדרומית זולים ב-50 אחוזים לפחות מאלה של המוצרים מאירופה. למועצת-החלב היו צריכות להיות סיבות טובות מאוד כדי לייבא, משך שנים, מוצרים במאות מיל- יוני דולרים במחירים כפולים מאלה ש- ניתן היה לשלם. רק בשנה האחרונה, עת החלה החקירה נגד טוביהו, עברה המו- עצה לייבוא מאירופה באמצעות מיכרזים ומתן הזיכיון למצעה הזול ביותר. ניתן לחקור, למשל, האם אין זהות

ניצב-משנה זינגל חורים יש - גבינה אין

בקבוק-חלב

הציגה את הסכם ההלוואה שהעמיד ה- בנק למועצת-החלב כשוחד. העובדות הן, כי מועצת-החלב ניהלה את חשבונותיה בבנק שהעמיד לרשות עובדיה 100 אלף לירות להלוואות אישיות, בריבית של 6 (!) אחוזים.

כאשר עברה המועצה לנהל חשבונות ב"בנק המיזרחי", הסכים הבנק להוריד את הריבית ל-4 אחוזים. הכספים הו- עמדו לרשות מועצת-החלב שהורתה למי לתיתם, והסכומים ניתנו - לעובדי המו- עצה הלבד.

עלי לטובת של המיטרה וחוסם-השחי- תויות שלה, ניצב-מישנה בנימין זילגל, לראות בהסדר זה שוחד, תמוהה נוכח המימוצאים של שעוריינת חברת "עמידר". שם התברר, כי בנקים העמידו לרשות גיזבר "עמידר", צבי כץ, מאות-אלפי לירות להלוואות לעובדי-החברה, בריבית נמוכה אף הן. אולם, כמה אלפי לירות ניתנו כהלוואות למי שאינם עובדי החב- רה. כך, למשל, ניתנה הלוואה לאחותו של יושב-ראש מועצת-המנהלים של "עמי- דר", צבי אלדרוטי, או לבנו של ראש אגף-הכספים של החברה, חיים טל.

לא ידוע אם המיטרה חקרה - או חו- קרת - מתן הלוואות אלו או, אם היא מכנה אותן בשם שוחד. מכל עובדי החב- רה, הועמד רק הגיזבר כץ לדין, ולא נע- שה כל ניסיון לגעת במועמד המערך לכנסת, אלדרוטי, או בחיים טל. אפילו מבקר-המדינה, בדירוחשבון האחרון שלו על "עמידר", נזף במיטרה על שאינה מאיצה את חקירתה ב"עמידר", ורמז כי אם תחקור המיטרה צפוייה פניית ה- חקירה לכיוון אחר ממעשי הגיזבר לבדו. ראיה כוללת של פעולות המיטרה ב- שתי הפרשות, יכולה רק לעורר תמיחה. האם הזרזות המופרות בפרשת מועצת- החלב, לעומת ההססנות ב"עמידר", קשו- רות בהיות הפרשה האחת שיוכת ל- מפד"ל, ואילו השנייה למיפלגת-העבודה?

מבקר-המדינה חקר פרשת דירת נוידרפר

בעיקבות כתבה (ה"עולם הזה" 1955) על הממונה על הכנסות המדינה, משה נוידרפר, הורה היועץ-המישפטי-לממש- לה, פרופסור אהרון ברק, על העברת נושא הכתבה לטיפולו של מבקר-המדינה. הכתבה האמורה מסרה, כי בשנת 1969-1968 התמנה משה נוידרפר לתפ- קיד הממונה על הכנסות המדינה. כיוון שקודם-לכן עבד כפקיד-שומה בתל-אביב, העיר בה התגורר, היה עליו לעבור לגור במקום-עבודתו, ירושלים. הוא רכש די- רה בירושלים, בשדרות הרצל 114, וקיבל

ממונה נוידרפר מה קרה שם?

לשם כך מענק של 7500 לירות מכספי האוצר, וכן הלוואה תקציבית בריבית נמוכה. לאחר שרכש את הדירה בירושלים, המ- שיד לגור בתל-אביב והשכיר את הדירה בירושלים.

אגב, באותה עת התמנה גם ארנון גפני כממונה על התקציבים. גם תפקיד זה חייב מעבר לירושלים, וגם הוא רכש שם דירה, כמו נוידרפר, אלא שגפני אכן עבר להתגורר בדירה שרכש. הכתבה עוררה את השאלות: האם אין במעשיו של נוידרפר משום הוצאת כספים בטענות-שווא, והונאת הממונים עליו.

יותר טבק בסיגריה פלסטינית

מיפעל הסיגריות הוותיק בבית-לחם, "אינטרנשיונל סיגרס", יגדיל בחודש אפ- ריל הקרוב את היקף-הייצור שלו, מ-25 אלף קופסאות ל-75 אלף קופסאות ל- מישמרת. המיפעל מייצר שלושה סוגי סיגריות: "נשואל", טבק ויג'יניה ה- מקביל ל"רוטמאנס"; "וינארס", טבק אמריקאי המקביל ל"מרלבורו", ו"אביל", הדומה ל"טיים" הישראלית. מחיר כל הפיסה בת 20 סיגריות 3.30 לירות, ל- עומת 3.10 לירות לקופסה, "טיים" או 5.5 לירות לחפיסת סיגריות-ייבוא.

המיפעל שייך למישפחת מישל סנ- סור (בעלת בית-סנסור בירושלים לשע- בר), ופעל כל השנים כחברה פרטית. מישל סנסור התמחה בייצור סיגריות ב- חברה הבריטית, יצרנית ה"רוטמאנס". עם שובו למיפעל, הפכו חברה ציבורית, תוך הגדלת הונו. הוקם מיבנה חדש ו- נרכש ציוד חדש, כולל מכונה לסטירי- לוצייה של הטבק שאין שניה לה בי- ראל. כל סיגריה של המיפעל מכילה טבק רב יותר מסיגריות "טיים" הישראליות, שכן היא ארוכה יותר בשיבעה מילימטר- רים. הסיגריות נתונות בקופסה נאה ביו- תר, ועד כה הן נמכרו בעיקר בגדה ובי- צרית.

המדינה מצילה את תעשיית צמר אוסטרליית

מפעל, "תעשיית-צמר אוסטרליות" ב- אשדוד, שנכנס לחובות ועמד לפני פירוק, יפעל שוב - לפי הסדר בין הבעלים לבין ממשלת ישראל. לפי ההסדר ישקיעו ה- בעלים עוד כמיליון דולר בהון העצמי, ואילו המדינה, מצידה, תערוב להון-חוזר נוסף בשיעור 11 מיליון לירות. כן יתן "הבנק לפיתוח התעשייה" ערבות להון- חוזר נוסף, של 7 מיליון לירות. הערבות הממשלתית הכוללת של 18 מיליון לירות, תאפשר את הפעלת המיפ- על מחדש כבר בימים הקרובים.

מהפכה צפויה בשיווק הבשר

הבשר צעד גדול קדימה לקראת השלב הבא.

מה צפוי בחודש פבר- וואר 1976 הוא שהבשר המייובא ארצה מאמרי- קה-הדרומית יגיע ללא עצמות, כשהוא התוך למי סוגיו וארוז בעטיפות נאות, מוכן למכ-י רה. לא יהיה צורך בקצבים שיפרקו את הבקר מן העצמות והשומן, מה שיכפיל תוך כדי כך את מחירו, בטענה כי היו הרבה עצמות ושומן. כך תמסור הממ- שלה את הבשר כשהוא כבר נקי וארוז, מן האוניה אל האיטליו או רשת-השיווק הגדולה, וכך תוכל הממשלה לפקח עליו ולהכתיב את מחירו.

כך גם ניתן יהיה לחסל את המצב הקיים, שבו מוכרת הממשלה בשר על עצמותיו (בצורת ריבעי-בקר) במחיר של 13 לירות הקילו בקירוב, והצרכן משלם פישניים ויותר.

יתירה מזו: על העטיפה יירשם בדפוס סוג הבשר, ושם החלק שממנו נלקח. כך לא יוכלו יותר למכור חזה בתור סטייק, ופילה רגיל כאנטריקוט את עורד ארז. מנת להקל על הצרכן, תדפיס הממשלה כמות גדולה של לוחות, ועליהם ציור כל חלקי הבקר ושמות החלקים.

המהפכה הזו מובאת ארצה על-ידי שר-המיסטר-והתעשייה, חיים בר-לב, שהקים במישרו יחידה מיוחדת לייבוא בשר, והעמיד בראשה את עורד ארז. ארו, מקודם נציג מיסתרי של ישראל ב- ארצות-הברית, תקדיש כשנה ללימוד ה- נושא, אולם עתה ינוג להפוך אותו ל- מציאות. לאחר שהסדיר לעצמו את בעיות הכשרות עם הרב דויד נשר, נסע ארו לפני כחודש לאמריקה הדרומית, לחתום על חוזה אספקת הבשר לשנת 1976. הוא פתח באורוגוואי, מדינת ההפקרות ב- בשר, מועצה שלקחה את העניינים ל- ידיים והקימה מועצה לבשר, כמו באר- גנטינה. מכאן ביאוד ארצה 500 טון בשר נקי לחודש (המחיר: כ-1000 דולר הטון), וישלמו תמורתו רבע במזומן ואת היתרה תוך שנה וחצי, או - אם יקנו בכסף זה סחורות בישראל - כל התשלום ינתן במזומן.

יבואן גיטר מי ירוויח?